

[Vivike.]

Begrundelse.

Ved ferske vande som vandløb og søer er det lodsejeren, der har fiskeretten, men under enevælden er der sket det, at vandmøller af kongen er tildelt retten til at fange ål, i nogle tilfælde al slags fisk, på en strækning, der går mange kilometer oven for vandmøllen og også kan omfatte hele søer, og at det dermed er forbudt alle andre, herunder lodsejerne, at gøre det. Dengang kan der have været et sagligt motiv til at give et sådant privilegium. Der er vist ikke én vandmølle, der maler korn mere, men retten tilhører stedet og udnyttes stadig til brug af ålekister, hvor kun undermålsål kan slippe igennem, altså en vældig rovdrift. Det kan ikke være rigtigt, at dette levn fra enevældens dage fortsat eksisterer.

Fiskeriminister *A. C. Normanns* svar (3. juli 1969):

Da det ærede medlems spørgsmål af landbrugsministeren er oversendt til mig til besvarelse, skal jeg bemærke følgende:

De rettigheder, der fra ældre tid er opnået af møllejere eller andre til at drive fiskeri med faste fangstindretninger, som f. eks. ålekister, må formentlig ligestilles med egentlige ejendomsrettigheder og vil derfor næppe kunne ophæves uden ydelse af fuld erstatning til rettighedshaverne.

Det er nok noget tvivlsomt, om der ud fra et samfundsmæssigt synspunkt er tilstrækkelig grundelse for, at der fra det offentlige side anvendes betydelige beløb til dette formål. Fangsterne i ålekister består nemlig hovedsagelig af blankål, der er i færd med at forlade de danske vandløb for at søge til deres fjerne ynglepladser, hvorfra de ikke på ny vender tilbage. Det må derfor være en almindelig dansk interesse, at så mange blankål som muligt fanges, inden de forlader de danske farvande, og at dette sker på en rationel måde.

Anvendelsen af ålekister eller andre faste fangstindretninger vil i øvrigt ofte være forbundet med rationel drift med yngeludsætninger i det umiddelbart ovenfor liggende vandområde.

At det er ønskeligt at fremme rationel drift af fiskeriet i vore ferske vande, er formentlig almindelig anerkendt og har i den gældende lov om ferskvandsfiskeri af 23.

marts 1965 bl. a. fundet udtryk i bestemmelserne om adgangen til oprettelse af regulativer og bestemmelsen i lovens § 25, der for at fremme rationelt fiskeri giver fiskeriministeren adgang til at dispensere fra de i loven omhandlede afspærringsforbud og give tilladelse til i visse tilfælde at opstille faste fangstindretninger.

Der eksisterer allerede i henhold til ferskvandsfiskerilovens § 26 en ret for de fiskeriberettigede ved et fiskevand, der udgør hele eller den mest betydende del af oplandet for en ålekiste, til mod fuld erstatning at overtage den til fangstindretningen knyttede ret til fiskeri, derunder retten til fiskeri ved afspærring, under forudsætning af, at de fiskeriberettigede har dannet en fiskeriforening med regulativ for fiskeriet i de pågældende områder. En til § 26 svarende bestemmelse blev oprindelig optaget i ferskvandsfiskeriloven af 2. juni 1917, men er, så vidt mig bekendt, ikke udnyttet i nævneværdigt omfang, hvilket kunne tyde på, at der ikke har været den meget store interesse i at overtage ålekisterrettigheder, og at behovet for en tvangsmæssig afløsning derfor ikke kan være særlig påtrængende.

På den givne foranledning er det imidlertid nu min agt at indsamle nærmere oplysninger om antallet af eksisterende ålekister m. v. og om fangsterne i disse.

Det stillede spørgsmål synes ifølge grundelsen også at dreje sig om ophævelse af særlige rettigheder til fiskeri i vandløb og søer, som hindrer de tilstødende lodsejere i at udøve den lodsejeren normalt tilkommende ret til fiskeri.

Med hensyn hertil henviser jeg til bestemmelserne i ferskvandsfiskerilovens § 7, hvorefter der under visse betingelser er en ret for lodsejerne til at forlange afløsning af sådanne særlige fiskerirettigheder.

Af *Niels Ravn* til indenrigsministeren (27. juni 1969):

„Finder ministeren det rimeligt, at det sydlige Jylland bliver forfordelt med hensyn til dialysebehandlingscentre i forhold til det øvrige land?“

Begrundelse.

I henhold til det aktstykke, ministeren har fået godkendt i finansudvalget, bliver der dialysebehandlingsmuligheder på tre